

for mange Aar siden, at en Jernbane nærmest er at sammenligne med en Flod; ved den store Pulsaaere, som vi paa den Maade ville føre igjennem Sjælland, er det, at vi ville samle de forskellige Kræfter, det er denne Flod, som vi ville lade strømme igjennem Sjælland, der, som jeg haaber, vil optage mange Bække; men jeg har endnu aldrig hørt Tale om, at en Flod, som løber langs med en Ryst, gjør et Land stor Nytte, og det vil jo aabenbart blive Tilfældet her, hvis man anlægger en Rjbstadsbane. Naar det ærede Mindretal har anført det som en Fordeel ved sit Forslag, at man kun skulde bygge stykkevis eller efterhaanden, som Finantserne havde Raad dertil, saa maade de ærede Medlemmer i Mindretallet dog indrømme, at hele deres Forslag løber i praktisk Henseende kun ud paa at forandre Betalingsmidlet for Jernbanen og paa en saa ugunstig Maade for os, som det vel er muligt, og at deres Forslag forøvrigt, naar vi tale i praktisk Henseende, reducerer sig alene til § 8, nemlig til Anvendelsen af 12,000 Rbd. til Underfølgelse. Det vil blive Udfaldet af at vedtage det, thi jeg har den Tillid til Folkethinget, at det aldrig vil gaae ind paa dets Project om at bygge en Dstiftsbane, deels til 380,000 Rbd. og deels til 333,000 Rbd. pr. Mil paa en Strækning, hvor Jernbanen aldrig vil kunne komme til at udrette nogen Nytte, enten for Landet eller for Rjbstæderne selv. Jeg skal lige saa lidt som den høitærede Indenrigsminister indlade mig paa Stemninger. Jeg skal lige saa lidt sætte nogen Priis paa den Stemning, der i 1846 gik fra Aarhus om, at man ingen Jernbane vilde have, at man ansaae det som en Ulykke for Byen, som jeg skal sætte Priis paa de Hurraaah, der forleden Dag der modtog den første Ladning af Jern-

banerequisitter. Jeg troer, at dette er af disse løse, upaalidelige Stemninger, som man ikke kan sætte synderlig Lid til; men jeg sætter derimod ligesom den ærede Minister Priis paa Afstemninger, der foregaae her i Thinget, og jeg holder mig overbeviist om, at han er os en alt for god og tro Mand til, at han i Virkeligheden vilde udføre den Trudsel, som han lod falde, at han Intet vilde gjøre, dersom Thinget ikke gif ind enten paa Regjeringens eller Mindretallets Forslag, men vedtog Fleertallets Forslag, hvad jeg tillidsfuldt haaber, Thinget vil gjøre. Jeg holder mig overbeviist om, at den ærede Minister da ogsaa vil overveje, om han kan bruge den derved givne Basis, og inden tredie Behandling see at forene sine Ideer og sine Ansuelser med Folkethingets, og jeg er ligesaa overbeviist om, at naar der bliver gaaet den Vej, saa vil der komme et nyttigt og godt Arbejde ud, nyttigt og godt, forsaavidt som jeg er enig med den ærede Minister i, at det er det store Civilisationsmiddel, vi her ere ifærd med at decretere, at en Jernbane er det Vaand, som skal knytte Samfundet sammen paa en nyttig og heldbringende Maade, og at disse indirecte Fordele, som et saadant Anlæg giver, maade regnes for Mere end det øjeblikkelige Tab, som følger med dets Udførelse. Ligesaa enig, som jeg er med den ærede Minister i denne Betragtning af Sagen, ligesaa vist haaber jeg, at den ærede Minister ikke vil være Den, som vil vise dette Civilisationsmiddel, dette Vaand, som skal knytte Samfundet sammen, fra sig, af halsstarrig Kjærlighed til denne Jernbane, hvis Forandring Regjeringen selv har foreslaaet, thi det har den jo; Udvalget foreslaaer en videre Forandring, og der er altsaa i saa Henseende kun en Gradsforskjel.